

καμία λήψη DNA από τους 14 καταληψίες της πρυτανείας εμπ

Η κλήση της ΓΑΔΑ στους 14 καταληψίες της πρυτανείας του ΕΜΠ για υποχρεωτική «λήψη γενετικού υλικού και ανάλυση του DNA» αποτελεί την απαρχή ενός νέου κύκλου κρατικής απόπειρας στοχοποίησης και τρομοκρατικής αγωνιστών και ποινικοποίησης της δράσης τους, με τρόπο απροσχημάτιστο που συνιστά μια κραυγαλέα αστυνομική σκευωρία. Αποτελεί, παράλληλα, έναν ακόμα κρίκο στην αλυσίδα για τη διόγκωση της τράπεζας δεδομένων γενετικού υλικού πάνω στην οποία το κράτος (θα) βασίζει τη δίωξη αγωνιζόμενων υποκειμένων.

Συγκεκριμένα, οι παραπάνω 14 σύντροφοι, οι οποίοι είχαν συλληφθεί και κατηγορηθεί για πλημμελήματα κατά την κατάληψη της Πρυτανείας του Πολυτεχνείου στις 13/11/20, διατάσσονται ως ύποπτοι σε υποχρεωτική λήψη DNA καθώς -σύμφωνα με την κρατική αφήγηση- ο γενετικός τύπος αγνώστου ανδρός που βρέθηκε σε κινητά αντικείμενα (δύο μπουκάλια) στους χώρους εντός της Πρυτανείας μετά την εκκένωση της κατάληψης, ταυτίζεται σε άσχετο χρόνο και χώρο με εκείνον αγνώστου άνδρα που προσδιορίστηκε κατά την εξέταση χαρτιών με αίμα που βρέθηκαν κατά τους μπάτσους στην οδό Σπ. Τρικούπη στα Εξάρχεια το 2014 (!). Τότε, στις 7/12/14 είχαν λάβει χώρα συγκρούσεις μεταξύ διαδηλωτών και μπάτσων, μετά την πορεία για τη δολοφονία του αναρχικού μαθητή Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου από τον ένστολο Κορκονέα έξι χρόνια νωρίτερα, ενώ οι περισσότεροι εκ των συλληφθέντων της κατάληψης ήταν δεκατριών ή δεκατεσσάρων ετών ή έμεναν σε άλλες πόλεις.

Παρά το γεγονός πως μας προκαλεί οργή, η συγκεκριμένη μέθοδος κατασκευής «ενόχων», δεν μας δημιουργεί εντύπωση, καθώς δεν είναι η πρώτη φορά που το κράτος προχωρά σε τέτοιες μεθοδεύσεις (υποθέσεις των κατόικων στις Σκουριές Χαλκιδικής, των 8 φοιτητών για παρέμβαση στον πρύτανη ΑΣΟΕΕ, του Τ. Θεοφίλου, του Α. Σειρηνίδη, της Ηριάννας και του Περικλή, του Ντ. Γιατζόγλου, του Γρ. Τσιρώνη, του Μ. Σεΐσιδη και του Β. Σταθόπουλου).

Η ανάλυση του DNA στο πλαίσιο της ποινικής καταστολής εισάγεται στην Ελλάδα το 2001 με τον πρώτο τρομο-

νόμο, και αφορά αρχικά μόνο σε «σοβαρά» κακούργηματα (μεταξύ των οποίων και η συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση) και προς «πρόσωπα» με βάση «σοβαρές ενδείξεις» ότι έχουν τελέσει τα παραπάνω (σκοπίμως δεν αναφέρεται σε ιδιότητα, πχ κατηγορούμενοι, για να συμπεριλαμβάνει όσους οι μπάτσοι κρίνουν κάθε φορά ως υπόπτους).

Παράλληλα με την κλιμάκωση της αντιτρομοκρατικής σταυροφορίας τα επόμενα χρόνια και με υπόβαθρο το συστημικό ταρακούνημα που προκάλεσε η εξέγερση του Δεκεμβρίου του 2008, το κράτος αναβάθμισε συνολικά τη θωράκιση του νομικού οπλοστασίου κρατικής καταστολής στο πλαίσιο μιας καταφανούς αντι-εξεργετικής εκστρατείας. Έτσι, (και) η ανάλυση του DNA αναβαθμίζεται και εξακτινώνεται ως τεκμήριο ποινικής καταστολής σχεδόν σε όλο το φάσμα των κατηγοριών, καθώς το 2009 επί κυβέρνησης ΝΔ θεσμοθετείται η λήψη γενετικού υλικού υποχρεωτικά για όλα τα κακούργηματα ή πλημμελήματα που τιμωρούνται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον 3 μηνών, εφόσον υπάρχουν «σοβαρές ενδείξεις» ότι ένα «πρόσωπο» έχει τελέσει τα παραπάνω. Για τη λήψη του DNA αποφασίζουν οι «διωκτικές αρχές», που σημαίνει και οι μπάτσοι στο πλαίσιο της προανάκρισης, ενώ θεσμοθετείται και με επίσημη βούλη η πρακτική της αποθήκευσης του γενετικού υλικού με τη σύσταση του «ειδικού αρχείου γενετικών αποτυπωμάτων», το οποίο τηρείται στη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Εργαστηρίων της ΕΛ.ΑΣ. Το 2011 με την διάταξη Κονταξή νομιμοποιείται και η βίαιη απόσπαση του DNA. Η αριστερή διαχείριση θα συντηρήσει την κατασταλτική πολιτική της υποχρεωτικής λήψης και της αποθήκευσης του γενετικού υλικού «προσώπων» με βάση «σοβαρές ενδείξεις» τέλεσης αδικημάτων, και ταυτόχρονα επιφέρει μικρές νομοθετικές τροποποιήσεις, όπως η διαταγή λήψης του DNA από τον αρμόδιο εισαγγελέα ή ανακριτή, ή η μείωση των πλημμελημάτων σε εκείνα με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους.

Ανεξάρτητα δηλαδή της διαχείρισης, συντηρείται απόφιος ο πυρήνας του θεσμικού πλαισίου γύρω από το dna μέχρι και σήμερα, ώστε να μπορεί να αποτελέσει κατά το δοκούν «αποδεικτικό μέσο» για σκευωρίες και ποινικοποίηση πολιτικών χώρων, θέσεων και κοινωνικών σχέσεων. Η ταυτοποίηση ενός/μιας υπόπτου με δείγμα γενετικού υλικού που βρίσκεται κατά τους ισχυρισμούς των διωκτικών αρχών σε ύποπτους χώρους ή ακόμα και κινητά αντικείμενα είναι αρκετή για να αποδείξει την ενοχή και να οδηγήσει στον εγκλημασμό. Η μέθοδος ανάλυσης DNA, η οποία βασίζεται επιστημονικά σε ένα στατιστικό μέγεθος που αναλύεται από τους μπάτσους κι ερμηνεύεται από την ποινική διαδικασία ως αλάνθαστο μέσο, αποτελεί μια εξαιρετικά ευαίσθητη στη διεξαγωγή της διαδικασία (από τη συλλογή, μεταφορά, αποθήκευση, επεξεργασία μέχρι και την ταυτοποίηση).

Η ενεργοποίηση εξαιρετικών ποινικών εργαλείων και ο βιοπολιτικός μετασχηματισμός των σωμάτων σε πειστήρια ενοχής δεν αποτελεί παρά μια συστηματική ποινικοποίηση πολιτικών φρονημάτων και θέσεων, τα οποία η κυριαρχία επιθυμεί να ξεφορτωθεί, ακόμα και αν χρειάζεται να μεταχειριστεί για αυτόν το σκοπό τις πιο σκληρές εκδοχές του αστυνομικού της κράτους. Το τελευταίο στοχοποιεί υποκείμενα και πολιτικούς χώρους και στη συνέχεια συλλέγει και επεξεργάζεται πειστήρια, ταυτοποιεί ενόχους, καταδικάζει και σωφρονίζει σε μια υποδειγματική τελικά επίδειξη του μονοπωλίου του κράτους. Άλλωστε, αυτό το σύστημα ποινικής μεταχείρισης στοχεύει στην τρομοκράτηση όλων εκείνων που αποτελούν τους πολιτικούς, εσωτερικούς εχθρούς της κυριαρχίας και επενδύει στην αίσθηση πως όσοι/ες αντιστέκονται και αγωνίζονται μπορούν εν δυνάμει να βρεθούν στο στόχαστρό του. Ταυτόχρονα, επιχειρείται η διεύρυνση μιας βάσης δεδομένων γενετικού υλικού

στα χέρια του κράτους, που δημιουργεί μια δυσμενή παρακαταθήκη για το σύνολο του ευρύτερου ανταγωνιστικού κινήματος και, φυσικά, για τις επιμέρους ζωές όσων στοχοποιούνται: ανά πάσα στιγμή για ένα αόριστο χρονικό διάστημα μπορείς να βρεθείς μπλεγμένη σε μια σκευωρία οργουελικού τύπου.

Ο χώρος της εκπαίδευσης και οι αγωνιζόμενες φοιτήτριες και εκπαιδευτικοί δεν θα μπορούσαν να μείνουν έξω από αυτή την κατασταλτική επέλαση. Η πανεπιστημιακή αναδιάρθρωση (διαγραφές, ελάχιστη βάση εισαγωγής, κλπ) και η απόφαση για την είσοδο των μπάτσων στις σχολές είχαν και έχουν στόχο την καταστολή της συλλογικοποίησης και την χαρτογράφηση των αναρχικών και αγωνιστών φοιτητών και στεκιών μέσα στις σχολές, τη μετατροπή των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων σε αποστειρωμένους χώρους όπου ο ανταγωνισμός και ο καριερισμός θα επικρατούν, την περαιτέρω ιδιωτικοποίηση και την όξυνση των ταξικών ανισοτήτων στην εκπαίδευση.

Οι πανεπιστημιακοί χώροι όμως αποτελούσαν ανέκαθεν μέρη κοινωνικής και πολιτικής ζύμωσης, χώροι στους οποίους η αυτοοργάνωση, η συλλογικοποίηση και η ριζοσπαστικοποίηση έβρισκαν σάρκα και οστά. Κατειλημμένοι χώροι λοιπόν μέσα στις σχολές καθώς και αγωνιζόμενες φοιτήτριες εναντιώθηκαν στα νέα εκπαιδευτικά μέτρα βγαίνοντας σχεδόν κάθε βδομάδα στο δρόμο, συμμετείχαν σε κοινωνικούς-ταξικούς αγώνες και άνοιξαν πεδία αγώνα την περίοδο του lockdown. Με σκοπό τόσο την αποδυνάμωση των ίδιων και του ευρύτερου ανταγωνιστικού χώρου, όσο και την τρομοκράτηση και τον παραδειγματισμό όσων θελήσουν να εναντιωθούν στις κυρίαρχες επιταγές, το κράτος, ανάλογα τη συγκυρία και τα πολιτικά διακυβεύματα, επιλέγει κάθε φορά τα κατάλληλα εργαλεία καταστολής (ξύλο, πρόστιμα, δικογραφίες, λήψη dna κ.α.).

Να αντισταθούμε στον έλεγχο των σωμάτων μας ως πειστηρίων ενοχής. Να εναντιωθούμε στην κατασταλτική κρατική επέλαση χαρτογραφήσεων, επιτήρησης και ελέγχου. Να σαμποτάρουμε την κατασκευή βάσης δεδομένων που θέτει όποιον/α αγωνίζεται έρμαιο στις κρατικές μεθοδεύσεις.

Να επιτεθούμε στους εξουσιαστικούς φορείς και κάθε μηχανισμό κατασκευής σκευωριών.

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΕΥΣΕΙΣ
ΕΝΟΧΟΠΟΙΗΣΗΣ ΟΣΩΝ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΗ ΣΤΟΥΣ 14 ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΜΑΣ**

στηρίζουμε την εβδομάδα δράσεων αλληλεγγύης (25-31/10/2021)
και την πορεία 26/10, Προπύλαια, 12:30

Χωρός της καρμανιόλας
xorostiskarmaniolas@gmail.com
xorostiskarmaniolas.espivblogs.net

